

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VI kadencja
Prezes Rady Ministrów
DSPA-140-201(4)/08

Warszawa, 18 września 2008 r.

Pan
Bronisław Komorowski
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Przekazuję przyjęte przez **Radę Ministrów** stanowisko wobec komisyjnego projektu ustawy

- o zmianie ustawy o Karcie Polaka (druk nr 861).

Jednocześnie informuję, że Rada Ministrów upoważniła Ministra Spraw Zagranicznych do reprezentowania Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych.

(-) Donald Tusk

Stanowisko Rządu wobec komisijnego projektu ustawy - o zmianie ustawy o Karcie Polaka (druk nr 861)

I. Przedmiot regulacji

Przedłożony przez Komisję Łączności z Polakami za Granicą projekt nowelizacji ustawy z dnia 7 września 2007 r. o Karcie Polaka (Dz.U. Nr 180, poz. 1280 oraz z 2008 r. Nr 52, poz. 305) zawiera dwie ważne, z punktu widzenia osób zainteresowanych, zmiany jakościowe, które w sposób istotny zwiększą krąg osób mogących ubiegać się o Kartę Polaka.

Proponowana w projekcie zmiana dotyczy art. 2 ust. 1 pkt 3 ustawy. Jej przyjęcie pozwoli licznej grupie osób aplikujących o przyznanie Karty Polaka wykazać związki z polskością nie tylko na podstawie dokumentów ich wstępnych, ale także własnych. Ze względu na to, że często są to jedyne dokumenty znajdujące się w posiadaniu wnioskodawców zmiana ta stanowić będzie znaczące ułatwienie dla Polaków na wschodzie występujących o przyznanie Karty Polaka.

Druga z proponowanych zmian w art. 2 ust. 2 rozszerza krąg osób, które mogą się starać o przyznanie Karty Polaka, o bezpieczeństwa zamieszkujących wymienione w ustawie państwa i spełniających określone w niej kryteria.

II. Ocena proponowanych zmian

Proponowane przez komisję sejmową nowe brzmienie art. 2 ust. 1 pkt 3 wychodzi naprzeciw licznym postulatów środowisk polskich i polonijnych stwarzając możliwość udowodnienia przez zainteresowanego swojego pochodzenia lub obywatelstwa polskiego również za pośrednictwem dokumentów własnych. Dotychczasowe uregulowania nie dopuszczały takiej możliwości i aby wykazać swoje polskie pochodzenie lub obywatelstwo, wnioskodawca musiał okazywać dokumenty swoich wstępnych (jednego z rodziców, dziadków lub obojga pradziadków). Tym samym wszystkie osoby, który posiadały wyłącznie dokument własny potwierdzający polską narodowość lub obywatelstwo, np. miejscową metrykę urodzenia lub paszport z wpisem o polskiej narodowości, były pozbawione możliwości składania wniosków o Kartę Polaka.

Druga zmiana dotyczy art. 2 ust.2. Chodzi w niej o rozszerzenie kręgu osób uprawionych do posiadania Karty Polaka o osoby posiadające status bezpieczeństwa i zamieszkujące na terytorium jednego z 15 enumeratywnie wymienionych w ustawie państw (byłych republik ZSRR). Nowy zapis ustawowy dotyczy w zasadzie głównie Łotwy, w znikomym stopniu Estonii oraz pojedynczych przypadków w pozostałych krajach. Jego wprowadzenie pozwoli na objęcie ustawą ok. 14.000 osób polskiego pochodzenia zamieszkujących jako bezpieczeństwa Łotwę. Tym samym nastąpi zrównanie sytuacji prawnej osób pochodzenia w państwach b. ZSRR bez względu na ich status prawny.

Obie zmiany ustawowe wychodzą naprzeciw postulatom środowisk i organizacji polskich. Projekt ustawy nie powoduje skutków finansowych, nie reguluje ponadto kwestii objętych prawem UE.

III. Konkluzja

Po rozważeniu powyższych argumentów Rada Ministrów pozytywnie opiniuje poselski projekt ustawy o zmianie ustawy o Karcie Polaka.